

CAT LOVES SEAN

Digte og fotografier
fra Waverley

Philip Tafdrup

Forlaget Spring

Vejen til Waverley

Metalskiltet ved busholdepladsen står halvvejs ædt op af den salte luft

($\text{Fe} + \text{O} = \text{Fe}_2\text{O}_3$)

stof reagerer med stof

atomer fortættes

kvinden ved stoppestedet i Clovelly er iført en gennemsigtig bomuldsjole

med bikini indenunder

hun smiler til den unge mand

de taler om forsinkelsen

senere går de hver til sit

muligheden for genetisk variation

bliver forpasset i denne omgang

eftermiddagen slæber sig dovent af sted

som halvtomme busser

med defekt aircondition

på Ocean Street

enkelte beboere ses i døråbninger

under skygger fra solblegede markiser

dovne og halvliderlige

med sodavandsflasker eller isvaffer

i hænderne

blikket rettet ud mod de hvidmalede huse:

Måske man skulle erobre et eller andet?

De passer ikke din grav længere, Charlie (*? - †?)
de der førhen kom med blomster er for længst forsvundet selv
deres børn har glemt, hvem du var
eller har travlt med at passe nye grave
så tag hellere plads i evigheden, min ven
beklager at måtte meddele
at festen er slut
gæsterne gået hjem
det er mere end trekvart århundrede siden
du sad med sjusserne på terrassen
den tidlige sommermorgen
– kvinden i lavendelfarvet kjole –
og Charlie
du bød hende fra etuiet
det var før filter
og før alting
 det vidste du selvfølgelig ikke
da du tændte jeres cigaretter
og hun senere i samme morgensol
lod din hånd glide ned i sine trusser

I lå dér nøgne og halvfulde
og talte om det utrolige:
At universet har et centrum men ingen grænse,
Lucia Dorothea Rost (†1913, 18 år)
livet
så forgængeligt
som dine våde fodaftryk
hen over plankegulvet

Der drev kuglefisk i land i dag
mellem træstammer groet til med muslinger
lange aftegninger af skrald, drivtømmer,
grene, blade, blyanter, makeup-kits og plastic
bølgerne slog ind og åd af
stranden
komplet forvandlet
og strøet til med uformelige dybhavsdyr,
store lyserøde fostre i vandkanten,
havet aborterer
kaster det frastødte arvemateriale i land
til de skrigende fugle
naturen river i Coogee Bay
vandet skyller ud ad de brede afløb
vasker gadens affald ned i bugten
sætter vores efterladte flasker og indpakningspapir i kredsløb
blandt lig af blæksprutter og fisk
i Clovelly ringer det ud på St. Anthony's School
og børn prøver at samle mod til at erklære udkårne
deres kærlighed
forældre betaler af på huse,
de dødes rester formuldes,
den østaustralske havstrøm sender varmt vand fra Stillehavet
ned mod hvirvlen ved Tasmanien
skaber skyer der driver ind over
og regner på din gravsten, Elizabeth Raymond Ward (†20. maj 1927)

Solen står op
brinthvidt over Stillehavet
fuglene vågner
opstandelsen og livet
tilbud på ferskner i Best Buy

